

Caraeixut i sense sou

J.V. FOIX

Caraeixut i sense un sou
vinc d'Enlloc en la Nit clara;
una veu me diu On És,
però em venç la faramalla.

Fora vila i franc d'alou,
segueixo una estrella rara;
guaito el cel a l'inrevés
pel forat d'una miralla.

Una ala mou enrenou
frec a frec d'una atzavara,
i amb fressa i cants, pels senders,
ve el gros de la pobrissalla.

Voldria dar-los el brou
del pa d'una fleca avara,
però em miren, sorneguers,
i duc buida la senalla.

Tot me sembla estrany i nou,
i ric, i faig mala cara:
al meu goig cerco recés,
i al meu dol, una mortalla.

–Si em refés l'escalf d'un bou
o dormís amb poca palla,
i entre somnis m'ullprengué
la Seva Divina Cara!

El Port d'Andratx
Nadal de 1952

FOIX, J.V. (1960): *Onze Nadals i un Cap d'Any*. Barcelona: L'Amic de les Arts.